

Interes prawny we wszczęciu postępowania o stwierdzenie nieważności decyzji kwalifikującej do dps

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: sobota, 22, sierpień 2015 00:00

Katarzyna Liszka-Michałka

Odśrody: 1850

Stosownie do art. 157 § 2 k.p.a. postępowanie o stwierdzenie nieważności decyzji wszczyna się na żądanie strony, zatem podmiotu, o którym mowa w art. 28 k.p.a., bowiem przepisy regulujące zasady postępowania nadzorczego na jego użytek nie dają innej definicji strony, aniżeli zawartej w art. 28.

Zgodnie z nim, stroną jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek. Podmiot występujący z wnioskiem o wszczęcie postępowania - każdego, zwykłego czy nadzorczego - musi legitymować się interesem prawnym.

Interes prawny wynika z przepisów prawa materialnego, które mają zastosowanie w sprawie, stanowią podstawę wydania decyzji, co jeśli idzie o postępowanie o stwierdzenie nieważności decyzji oznacza, że żądający wszczęcia tego postępowania musi wykazać, że z przepisów, na których oparta była decyzja, może on swój interes prawny wywieść.

W rozpatrywanej przez Naczelny Sąd Administracyjny sprawie (I OSK 2229/13) skarżący domagał się od Samorządowego Kolegium Odwoławczego stwierdzenia nieważności decyzji Prezydenta Miasta, którą została uchylona decyzja tego organu. Ta decyzja kwalifikowała matkę skarżącego do domu pomocy społecznej, odmawiając jednocześnie umieszczenia jej w tym domu z uwagi na brak miejsc.

Adresatem wszystkich decyzji, wydawanych na podstawie ustawy o pomocy społecznej, była matka skarżącego jako osoba wymagająca zapewnienia jej opieki, której nie mogła uzyskać w miejscu zamieszkania. To ona, jako mająca interes prawny, wynikający z przepisów ustawy, była stroną postępowań zwykłych i tylko ona miała legitymację do wszczynania postępowań nadzwyczajnych, mających na celu wzruszenie decyzji ostatecznych.

W sprawie tej skarżący nie był stroną decyzji o zakwalifikowaniu jego matki do domu pomocy. W takim stanie rzeczy zasadnie skarżący został uznany za podmiot, któremu nie służą prawa strony, zatem z jego wniosku nie mogło być wszczęte postępowanie nadzorcze.